

znamné, že se, jak bylo zjištěno, Julius H. vyjádřil k třetím osobám, že auto jest jeho, že Janu P-ovi nařídil, aby nedopustil, by L. se auta dotkl, že sám zjednal šoféra K-a a mu přikázal, by výtěžek z provozu odvedl jemu, že k Stanislavu B-ovi prohlásil, že si auto vezme zpět, a že Václavu Č-ovi, u něhož bylo auto ve správě, řekl, by auto nikomu nevydal než šoferu, který auto přiveze, neboť z těchto okolností nikterak nevyplývá, že Julius H. protiprávním postupem silostroj v čase škodné události žalovaným odňal, takže jím nemohli disponovati, ani když v garáži Julia H-a nebylo a že žalovaní výtěžku z provozu nepoužili k úhradě zbytku kupní ceny. Odstavec (4) § 1 aut. zák. vyžaduje podle svého doslovu protiprávní postup, porušení všeobecného řádu právního. Takový postup žalovaní neprokázali a nelze jej shledati ani v tom, že žalovaní sami s autem nejezdili, nýbrž šofér Bohumil K., že tento auto po jeho použití dával denně do úschovy H-ovi a že výtěžek z provozu neodváděli žalovaní H-ovi sami, nýbrž že jej odváděl šofér. Není tu tedy, jak správně uznal odvolací soud, ani předpokladu odstavce (3) ani odstavce (4) § 1 aut. zák., za něhož by žalovaní neručili za škodu z provozu silostroje, a nebylo proto dovolání vyhověti.

#### Čís. 9429.

**Povoleny-li tímž usnesením podle třetího odstavce § 350 ex. ř. vklad dlužníkovra práva a exekuce zabavením tohoto práva a vymáhající věřitel souhlasil pak se zrušením exekuce, nemůže si stěžovati, byla-li zrušena exekuce vůbec, nikoliv jen ohledně zabavení práva exekučně zapsaného.**

(Rozh. ze dne 5. prosince 1929, R I 859/29.)

K návrhu vymáhajícího věřitele byla povolena exekuce 1. vkladem doživotního užívání a požívání pro dlužníky, manžele Josefa a Anežku S-ovy, k ruce společné a nerozdílné na Miloslavu S-ovi patřící usedlosti a 2. vnučenou správou tohoto práva požívacího a knihovním poznamenáním této vnučené správy. Usnesení to bylo doručeno nejprve jen straně vymáhající a povinné a teprve dodatečně i vlastníku nemovitosti Miroslavu S-ovi jako poddlužníku. Po podání stížnosti povinnou stranou byla pak k návrhu vymáhající strany exekuce vnučenou správou usnesením exekučního soudu ze dne 2. června 1929 zrušena, aniž však nařízen i výmaz vkladu doživotního užívání a požívání strany povinné na nemovitostech. K rekursu dlužníků a poddlužníka zrušil rekursní soud i exekuci vkladem práva doživotního užívání a požívání pro dlužníky na nemovitosti poddlužníka. **D ů v o d y:** V § 350 ex. ř. jest stanoveno, že, mají-li zápisem býti obtížena dlužníkovra práva, jež pro něho ještě nejsou vložena, může vymáhající věřitel, prokáže-li, že dlužník práva toho nabyt, současně s exekucí žádati o knihovní zápis práva pro dlužníka. Soud, který jest příslušný exekuci povoliti, opatří, čeho je třeba, by navržené zápisy byly vykonány. Ustanovení to rozeznává tedy exekuci ve vlastním smyslu a dále pouhé zá-

pisí knihovních práv dlužníkových, které slouží jen k tomu, by exekuce na práva ta mohla býti vykonána. Navrhuje-li tudíž vymáhající strana zrušení exekuce, jest v návrhu tom i návrh na výmaz knihovních zápisů, které by jinak proti vůli oprávněných v knize pozemkové dále trvaly a byly by bezúčelné, an důvod zápisu, úhrada pohledávky vymáhajícího věřitele, odpadl. Poněvadž při zrušení exekuce podle § 39 prvý odstavec ex. ř. jest zrušiti i všechny exekuční úkony až dotud vykonané a úkonem takovým, byť i jen podpůrným, jest i knihovní zápis na podkladě exekučním vykonaný, měl prvý soud kromě zrušení nucené správy povolit i výmaz vkladu práva poživacího a užívacího strany povinné.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajícího věřitele.

#### D ů v o d y:

Povoleny-li týmž usnesením podle třetího odstavce § 350 ex. ř. vklad dlužníkovy práva, zde práva doživotního užívání a požívání pro manžele Josefa a Anežku S-ovy na nemovitostech v návrhu na povolení exekuce blíže označených, a exekuce zabavením tohoto práva, nešlo o dvě samostatné exekuce, pokud se týče o dva samostatné exekuční prostředky, jak zřejmě mylně míní dovolací rekurs, nýbrž o jedinou exekuci, při čemž vklad práva, jenž jako nezbytný předpoklad musí býti ve prospěch povinného předem povolen, tvoří nerozlučný celek s usnesením dalším, týkajícím se přímo vymáhajícího věřitele (srovnej k tomu i zdejší rozhodnutí uveřejněné ve sb. n. s. pod čís. 2452). Souhlasil-li tudíž vymáhající věřitel se zrušením exekuce povolené podle § 350 třetí odstavec ex. ř., nemůže si stěžovati, když byla zrušena exekuce vůbec a nikoliv jen, pokud byla povolena zabavením práva exekučně zapsaného.

#### Čís. 9430.

**Opětovné splnění dotační povinnosti nemůže býti žádáno, i když dcera obdržené věno, třeba i náhodou, ztratila nebo se podruhé prodala. Nedostala-li však věna vůbec, může je požadovati i při druhém sňatku. Totéž platí o výbavě. V tom, že nárok na výbavu nebyl ihned vznesen, nelze spatřovati vzdání se nároku. Výbavou může býti jen bytové zařízení dané do vlastnictví oprávněného; nestačí poskytnutí předmětů zařízení jen k užívání.**

(Rozh. ze dne 5. prosince 1929, R I 864/29.)

Žádost syna, by byl otec přidržen dáti mu výbavu, soud prvě stolice zamítl. Rekursní soud zrušil napadené usnesení prvého soudu a uložil mu, by vyšetře věc, znovu o návrhu rozhodl. D ů v o d y: Bedřich H. domáhá se toho, by okresní soud uložil jeho otci Josefu H-ovi, by mu zaplatil jménem výbavy 1,000.000 Kč, neboť Josef H. prý mu při jeho sňatku s Blankou po rodu D-ovou nedal vý-